

nedlægger en national menneskerettighedsinstitution. Og hvilket signal synes man så, man sender til omverdenen? Det synes jeg man bør overveje i regeringen.

Men det, der får mig til at følge op på spørgsmålet, er også det, vi hører fra regeringens parlamentariske grundlag, nemlig at Det Danske Center for Menneskerettigheder har været alt for politisk, har været meningstyranniserende osv. Det er jo nogle ting, vi har hørt før, og det er også nogle ting, vi har hørt fra medlemmer af partiet Venstre.

Og der er jeg nødt til at spørge: Er det det, der ligger bag, at man nedlægger den her institution? Er det sådan, at udenrigsministeren kan bekræfte, at der har været de her diskussioner, overvejelser, at man synes, at det her center blander sig alt for meget i debatten og på en forkert måde?

Jeg spørger, fordi jeg ved, at udenrigsministeren i sin tid var meget, meget aktiv i forhold til oprettelsen af centret, så jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det er for et holdningsskift, der ligger hos udenrigsministeren, siden man pludselig laver om på tidligere tiders beslutninger.

Sandy Brinck (S):

Jamen jeg kan forstå, at hvis jeg skal prøve at udlede et argument for at nedlægge centret, så er det noget med systemet. Derfor må jeg spørge, om ministeren ikke kan bekræfte, at andre lande netop har brugt den danske organisationsmodel som mønstermodel? Det er ikke bare fjerne lande, det er også lande som Tyskland og Norge, som faktisk har bygget deres uafhængige menneskerettighedsinstitutioner op efter dansk model.

Ole Stavad (S):

Jeg har to spørgsmål til udenrigsministeren. Det første er, om ikke udenrigsministeren alligevel har det lidt skidt med at skulle basere nedlæggelsen af Det Danske Center for Menneskerettigheder på et parti, der argumenterer, som vi hørte, hr. Søren Krarup gjorde det for et øjeblik siden. Altså uden hr. Søren Krarups og partifællernes stemmer ville udenrigsministeren jo ikke kunne gennemføre det. Der er argumentationen da i hvert fald ren, må man sige.

Det andet spørgsmål, jeg har til udenrigsministeren, er: Jeg synes, det er blevet mere og mere underligt i går og i dag, hvor først statsministeren i går og i dag udenrigsministeren meget

konkret og kontant og besværgende siger, at vi skal stadig væk have en af regeringen fuldstændig uafhængig høringsinstans. Det synes jeg selvfølgelig er godt. Men hvad er så baggrunden for, at man benytter lejligheden til at starte med at nedlægge den uafhængige, af regeringen fuldstændig uafhængige instans, man har i forvejen, for at oprette en ny?

Altså en række af de andre hensigter, som regeringen har, ville regeringen jo kunne føre ud i livet, samtidig med at man bevarer Det Danske Center for Menneskerettigheder som det sted, hvor man får uvildige hørings svar.

Søren Krarup (DF):

Det er på ny dette spørgsmål om objektivitet. Nu hører man – sådan ikke uventet – et forsøg på at mistænkeliggøre regeringen, fordi den gør det fornuftige, at den støtter sig til Dansk Folkeparti i dette spørgsmål.

Men jeg har jo lyst til så at mistænkeliggøre hele venstrefløjens dyrkelse af forskning og eksperter og objektivitet, og jeg ville ønske, at man havde, om man så må sige, lidt mere filosofisk træning, for ikke at sige tankekraft, så man var i stand til at forstå, hvordan forholdet faktisk er imellem det objektive og det subjektive.

Det har bl.a. igennem marxismen været en udbredt praksis, at man altid kaldte sig selv objektiv, når man var allermest subjektiv. Og jeg ville ønske, at der var en smule sans for, at denne tale om eksperter og objektivitet og uafhængighed er et camoufleret dække for en subjektivitet, som ikke uden videre kan frikendes for selvfølgelig partimæssige interesser.

Og jeg vil i overensstemmelse med forretningsordenen stille som spørgsmål til udenrigsministeren, om han ikke er enig med mig.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, jeg er enig med hr. Søren Krarup i, at objektivitet gives jo ikke, fordi den, der undersøger, altid selv er en, der påvirker det undersøgte objekt. Det ved vi fra Niels Bohr, fra hans undersøgelser, om jeg så må sige, hans filosofi, og det er en kendsgerning.

Så til hr. Jeppe Kofod og hr. Ole Stavad: Jamen altså for det første er det ikke rigtigt at sige, at vi nedlægger. Vi flytter en bevilling for at forandre. Vi forandrer for at forbedre; det har jeg prøvet at forklare i dag, og det forklarede statsministeren også i går, men det vil man altså ikke forstå, men så må man jo vente, til man ser.